

DOSAR NR.

TRIBUNALUL GIURGIU

SENTINTA CIVILA NR

Sedinta publica din

Tribunalul comus din :

Presedinte -

Grefier -

Pe rol, solutionarea cauzei de contencios administrativ fiscal ce formeaza obiectul dosarului nr. privind pe reclamanta S.C. si parata D.G.F.P.

Despre mersul dezbaterilor s-a consemnat in incheierea de sedinta din data de and avand nevoie de timp pentru a delibera, instanta a amanat pronuntarea pentru data de astazi,

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei de contencios administrativ fiscal de față, reține următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 14.12.2005 reclamanta SC SA Grădinari a solicitat în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului anularea deciziei nr. emisă de Biroul soluționare contestații din cadrul pârâtei, anularea Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de înregistrat la sediul pârâtei sub nr. anularea Deciziei de impunere nr. anularea Deciziei de rambursare TVA și obligarea pârâtei la rambursarea sumei de ron și suspendarea executării actelor a căror anulare o solicită până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că a formulat contestație împotriva raportului de inspecție fiscală din deciziei de impunere nr. și deciziei de rambursare TVA prin care s-a respins cererea sa privind rambursarea sumei de ron contestație respinsă ca neîntemeiată, așa cum rezultă din decizia nr. anexată acțiunii.

Appreciază reclamanta că decizia nr. este nelegală și netemeinică, pentru următoarele motive:

Prin raportul de inspecție fiscală din data de u fost stabilite în sarcina sa obligații fiscale în cuantum de ron din care :

-TVA suplimentar pentru anul 2004 în cuantum de ..... ron,,
ron dobânzi și ..... ron penalități și pentru anul 2005 în cuantum
de ..... ron, dobânzi și ..... ron penalități;

- impozit pe profit suplimentar pentru anul 2004 în cuantum de ...../293
ron, dobânzi în sumă de .....3 ron și penalități de ..... și pentru
anul 2005 în cuantum de .....472 ron, penalități în sumă de ..... și
penalități în sumă de ..... ron;

- Impozit pe dividende suplimentar pentru anul 2004 în sumă de
7 ron, dobânzi în sumă de ..... ron și ..... on penalități.

Precizează reclamanta că raportul de inspecție fiscală din .....
este lovit de nulitate fiind efectuat cu încălcarea art.102 alin.3 din
c.pr.fiscală, perioada supusă controlului fiind ..... 2004 – 2005,
perioadă care a făcut obiectul altor controale efectuate de organele fiscale
pentru aceleași obligații.

Art. 102 c.pr.fiscală prevede că inspecția fiscală se efectuează o
singură dată pentru fiecare impozit sau taxă și pentru fiecare perioadă
supusă impozitării, cu excepția cazurilor în care apar date suplimentare
necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificării.

Apreciază reclamanta că susținerea pârâtei, inserată în cuprinsul
Deciziei nr. .... potrivit căruia inspecția fiscală a fost dispusă la
sesizarea Direcției de Control Financiar Ulterior din cadrul Camerei de
Conturi a Județului ..... nu este relevantă, Decizia
emisă de această instituție nefiindu-i comunicată, iar în raportul de
inspecție fiscală nu se face referire la acest act.

În consecință, raportul de inspecție fiscală din data de ..... a
fost încheiat cu încălcarea principiului stabilit de art.102 c.pr.fiscală.

În ceea ce privește fondul cauzei reclamanta invocă nelegalitatea și
netemeinicia stabilirii obligațiilor fiscale.

1.În acest sens, în acțiune se arată că organele fiscale în mod greșit
au stabilit suma de ..... ron reprezentând TVA nedeductibil, respectiv

- suma de ..... lei (..... ron) pe considerentul neînregistrării
în contabilitate în ordine cronologică a facturilor fiscale

- suma de ..... lei (..... on) ca fiind aferentă unui bun
achiziționat de furnizor în contul clientilor,

- suma de ..... lei (..... on) ca nefiind scutită de TVA;

- suma de ..... lei (..... ron) sub pretextul că facturile
fiscale de achiziționare a materialelor lemnoase sunt nule de drept, potrivit
art.9 alin.3 din HG nr.427/2004.

Arată reclamanta în acțiune că neînregistrarea cronologică a
facturilor fiscale nu poate atrage sancțiunea nedeductibilității TVA, aceasta
devenind exigibilă de la data emiterii facturii, iar rambursarea ei se poate
solicita în termen de maxim cinci ani de la data respectivă, potrivit art 134
alin.3 c.fiscal, suma de ..... ron reprezintă TVA achitat în vamă în
numele reclamantei de către ..... , suma de ..... ron
este scutită de TVA fiind aferentă unei operațiuni de export, iar suma de

19.592 ron a fost corect stabilită, neemiterea facturilor fiscale în condițiile prevăzute de HG nr.427/2004 nefiind imputabilă reclamantei, atât timp cât plata a fost efectuată, TVA evidențiată în contabilitate și achitată bugetului de stat.

Se mai arată în acțiune că în mod greșit organul de control a stabilit pentru anul 2005 TVA deductibil în cuantum de 7.100.000 lei (7.100.000 ron), deși pentru suma de 6.000.950 lei (6.000.950 ron) au fost prezentate facturi fiscale, suma de 1.100.000 lei (1.100.000 ron) a fost considerată nedeductibilă pe considerentul neînregistrării cronologice a facturilor fiscale, iar suma de 1.000.000 lei în mod greșit s-a calculat TVA fiind vorba de un contract de export în comision, procedându-se la taxare inversă.

2. Referitor la TVA colectată în sumă de 7.100.000 lei (7.100.000 ron) pentru anul 2004 și 2.100.000 lei (2.100.000 ron) pentru anul 2005, reclamanta solicită anularea măsurilor dispuse de organul fiscal, întrucât factura fiscală nr. [redacted] a fost stornată în roșu în aceeași lună, iar pentru suma de 328.283.231 lei, reprezentând avans au fost emise facturile fiscale nr. [redacted] și nr. [redacted] Jin [redacted] și nr. [redacted], pentru care societatea a colectat TVA.

Referitor la celelalte sume avute în vedere de organul de control la stabilirea TVA colectată, reclamanta precizează că pentru sumele respective fie a emis facturi colectând TVA, iar celelalte sume primite cu titlu de împrumut au fost restituite, acestea nefiind purtătoare de TVA.

3. În ceea ce privește impozitul pe profit reclamanta susține prin contestația formulată, că organul de control în mod greșit a stabilit cuantumul veniturilor în sumă de [redacted] lei, suma respectivă reprezentând contravaloarea facturii fiscale nr.3701881 ce a fost stornată.

De asemenea, organul de control a considerat în mod arbitrar ca fiind nedeductibile cheltuiala în sumă de [redacted] lei, aceasta fiind înregistrată numai pe cheltuieli nu pe venituri, deși reclamanta a calculat venit pentru aceasta, cheltuiala în sumă de [redacted] lei efectuată pentru amenajarea clădirii Han [redacted] și suma de [redacted] lei apreciindu-se de organul de control ca aceasta este mai mare decât veniturile obținute.

4. Referitor la impozitul pe dividende suplimentar reclamanta arată că suma respectivă a fost împrumutată administratorului societății și restituite de acesta până la [redacted]

Pentru a fi considerate dividende aceste sume nu trebuiau restituite.

În drept, au fost invocate dispozițiile C.pr.fiscală, Legea nr.554/2004 a contenciosului administrativ, OG nr.2/2001, precum și celelate acte normative invocate în cuprinsul acțiunii.

În dovedirea acțiunii reclamanta a solicitat proba cu înscrisuri și expertiză contabilă.

În dosarul cauzei reclamanta a depus copie a Decizei nr. [redacted] somația nr. [redacted] privind executarea decizei

de impunere nr. _____ privind obligatiile fiscale stabilite prin raportul de inspecție fiscală din data de _____

Prin încheierea din data de _____ tribunalul a dispus în temeiul art.14 din Legea nr. 554/2004 suspendarea executării Deciziei nr. _____ a Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de _____ și a actelor emise în baza acestuia.

Prin întâmpinarea formulată pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului _____ a solicitat respingerea acțiunii formulate de reclamanta SC _____ ca neîntemeiată.

Asupra excepției invocate de reclamantă, pârâta arată că raportul de inspecție fiscală a fost efectuat pentru perioada 2004 – 2005, inspecția fiind dispusă urmare Deciziei nr. _____ a Direcției de Control Financiar Ulterior a Camerei de Conturi a Județului _____ și concretizată în raportul de inspecție încheiat la data de _____ înregistrat sub nr _____ prin care au fost stabilite în sarcina societății reclamante datorii în cuantum de _____

Împotriva raportului de inspecție fiscală susmenționat reclamanta a formulat contestație, soluționată prin Decizia nr _____

Precizează pârâta că organele de control au procedat corect la diminuarea TVA deductibilă, reclamanta neînregistrând facturile fiscale în ordine cronologică, iar unele din documentele contabile prezentate nu îndeplineau condițiile de valabilitate cerute de lege.

În ceea ce privește TVA colectată suplimentar în sumă de _____ ron, contestația împotriva raportului de inspecție fiscală a fost respinsă, organul de soluționare a contestațiilor reținând că reclamanta nu a făcut dovada returnării mărfurilor facturate, a restituirii sumelor încasate cu titlu de avans înregistrate în contul 419, nesuținute de documente justificative, respectiv facturi fiscale, urmate de executare, avizele de expediție fiind informale, iar pentru sumele obținute cu titlu de împrumut nu s-a făcut dovada contractelor de împrumut sau a restituirii acestora.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de _____ ron, pârâta consideră că acesta a fost legal stabilit potrivit art.21 alin.1 și alin.4 lit.f, art.24 alin3 lit.d din c.fiscal, reclamanta nefăcând dovada returnării mărfurilor consemnate în factura fiscală nr.13701881/27.02.2004 în valoare de _____ ron, suma de _____ ron reprezintă c/valoare teren și nu se regăsește în suma de _____ ron obținută din vânzarea clădirii Han Mihăilești, iar cheltuielile pentru achiziționarea de produse necesare amenajării clădirii acetuia se recuperează prin amortizare, iar pentru celelalte cheltuieli considerate nedeductibile, reclamanta nu a făcut dovada că au fost achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile.

Veniturile suplimentare înregistrate în perioada 2001. – 2005 nu au fost înregistrate la valoarea integrală, producția neterminată evidențiată în contul 711 nu a fost înregistrată la valoarea cheltuielilor realizate ci la o valoare mai mică, respectiv costul materiei prime consumate.

La întâmpinarea formulată pârâta a anexat raportul de inspecție fiscală decizia de rambursare TVA nr.   Jecizia de impunere nr.   contestația formulată de reclamantă.

În cauza dedusă judecării s.a administrat proba cu expertiză contabilă, solicitată de reclamantă, având ca obiective verificarea realității celor constatate de organul de control prin raportul de inspecție fiscală, verificarea faptului dacă pentru aceeași obligație fiscală și pentru aceeași perioadă reclamanta a mai fost supusă controlului organelor fiscale, stabilirea modului de înregistrare în contabilitate a facturilor fiscale și incidenta acestui aspect asupra TVA deductibilă, determinarea relațiilor cu SC   , determinarea cheltuielilor aferente realizării veniturilor, stabilirea obligațiilor reprezentând TVA, impozit pe profit , impozitului pe dividende și a accesoriilor aferente.

Analizând actele și lucrările cauzei tribunalul reține următoarele :

Prin decizia nr.37/30.11.2005 Biroul soluționare contestații din cadrul DGFP   a respins ca neîntemeiată contestația formulată de reclamanta SC   împotriva Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 2.09.2005, înregistrat la organul de control sub nr.24302/13.09.2005 prin care au fost stabilite în sarcina contestatoarei obligații către bugetul de stat în sumă de 624.696 ron.

Prin acțiunea introductivă reclamanta SC   a solicitat anularea acestei decizii și pe cale de consecință anularea raportului de inspecție fiscală din 9.09.2005, a deciziei de impunere nr.3902/2005 și a deciziei de rambursare TVA în sumă de 27.114 lei.

Procedând la analiza excepției privind nulitatea raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 9.09.2005, tribunalul constată că, acesta a fost determinat de Decizia nr.12/2005 a Direcției de Control Financiar Ulterior din cadrul camerei de Conturi a Județului Giurgiu privind verificarea documetelor referitoare la proveniența materialului lemnos, însoțirea și înregistrarea tuturor materialelor lemnoase aprovizionate în anul 2004.

Raportul de expertiză efectuat în cauză confirmă susținerea reclamantei privind efectuarea unor controale privind TVA și impozitul pe profit, pentru aceeași perioadă, controalele anterioare fiind determinate în special de solicitările reclamantei de rambursare TVA.

Intervenția deciziei nr.12/2005 a DCFU din cadrul Camerei de Conturi a Județului Giurgiu prin care se solicită verificarea documentelor contabile sub aspectul provenienței materialului lemnos, modul de înregistrare a acestora în contabilitate în cursul anului 2004, constituie un aspect neverificat de organele de control anterior inspecției fiscale din

Așa fiind, în temeiul art. 102 alin.3 c.pr.fiscală tribunalul va respinge excepția nulității raportului de inspecție fiscală, invocată de reclamanta SC

Pe fondul cauzei, din analiza constatărilor raportului de inspecție fiscală, corelate cu constatările raportului de expertiză contabilă, singura probă administrată în cauză, tribunalul constată acțiunea reclamantei întemeiată în parte.

Astfel, s-a constatat că factura fiscală nr. [redacted] emisă de SC [redacted] SRL în mod eronat a fost datată 2003 fiind înregistrată în contabilitatea reclamantei în ianuarie 2004, întrucât avizul de expediție nr. [redacted] menționat în cuprinsul acesteia, poartă data de 12.01.2004.

Facturile fiscale nr. [redacted] și nr. [redacted] au fost înregistrate în contabilitate în anul 2004. Cu privire la acestea expertul a constatat că acestea au fost înregistrate o singură dată, societatea procedând la înregistrarea acestora în condițiile art.26 pct.12 din legea nr.82/1991 a contabilității, care permite ca eventualele erori constatate după depunerea situațiilor financiare anuale să fie corectate în anul următor.

În ceea ce privește nedeductibilitatea TVA aferentă acestor facturi, expertul a constatat că neînregistrarea cronologică a facturilor fiscale în discuție, nu are nici o consecință asupra deductibilității TVA, aceasta devenind exigibilă potrivit art.134 c.fiscal la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, iar dreptul de deducere la momentul în care TVA devine exigibilă potrivit art.145 c.fiscal.

Astfel, că TVA aferentă acestor facturi în cuantum de [redacted] lei ([redacted] lei) este deductibilă.

Reține tribunalul că suma de [redacted] lei reprezintă TVA achitată în vamă de SC [redacted] în baza contractului de export în comision nr. [redacted] prin care reclamanta a împuternicit pe SC [redacted] să încheie în nume propriu dar pe seama și în contul comitentului contracte externe pentru vânzarea de parchet stejar, în cantitate de 1800 mp.

Taxa pe valoare adăugată a fost achitată de SC [redacted] Giurgiu, așa cum rezultă din extrasul de cont din [redacted] emis de Alpha Bank pe numele [redacted], cu mențiunea TVA import în contul [redacted].

Cum SC [redacted] a înregistrat în contabilitate această operațiune cu contarea 401 -5121, rezultă că această sumă nu a fost înregistrată în contul aferent TVA deductibil, ci în contabilitatea reclamantei, bugetul de stat nefiind prejudiciat, în cauză neexistând o dublă înregistrare a acestei sume.

Taxa pe valoare adăugată în valoare de [redacted] lei a fost considerată de organul de control ca fiind nedeductibilă pe considerentul că facturile fiscale nr. [redacted] și nr. [redacted] nu conțin sintagma „material lemnos” fiind nule potrivit art.9 ali.3 din HG nr.427/2004.

Cum expertiza contabilă a constatat că avizele de însoțire a facturilor fiscale susmenționate aveau inscripționată această sintagmă, fiind

menționate în cuprinsul facturilor fiscale, tribunalul constată că această nulitate a fost acoperită, astfel că suma de lei, este deductibilă.

De altfel, art.6 din Norma cuprinsă în HG nr.427/2004 privind circulația materialelor lemnoase arată că facturile fiscale sunt documente secundare de proveniență, la completarea acestora aplicându-se reglementările specifice din domeniul financiar fiscal, acestea trebuind să cuprindă în mod obligatoriu volumul brut pe specii, sortimente și cantitățile pe specii.

În concluzie nulitatea facturilor fiscale emise pentru materiale lemnoase poate fi constatată pentru neîndeplinirea condițiilor susmenționate, nicidecum pentru lipsa sintagmei „material lemnos”, neregularitate acoperită prin avizele de însoțire ale produselor respective.

Mai mult decât atât, art.3 din HG nr.427/2004 sancționează pe emitenți pentru nerespectarea prevederilor referitoare la modul de eliberare și completare a documentelor de proveniență și de însoțire a materialelor lemnoase.

În consecință, tribunalul va admite contestația reclamantei SC referitoare la suma de ron reprezentând TVA deductibil, exonerând-o de plata acestuia.

De asemenea prin raportul de inspecție fiscală s-a stabilit pentru anul VA deductibilă în cuantum de lei, organul de control reținând neînregistrarea în contabilitate a facturilor fiscale în original, în ordine cronologică.

În ceea ce privește primul aspect, expertul contabil a stabilit că numai factura fiscală nr. nu este depusă în original, aceasta fiind emisă de SC SRL, astfel că TVA în cuantum de lei, este nedeductibil, ceea ce nu este cazul facturii fiscale nr. emisă de SC SA și care se află depusă în original.

În ceea ce privește neînregistrarea cronologică a facturilor fiscale, tribunalul constată că acesta nu are nici o relevanță asupra deductibilității TVA.

În ceea ce privește suma de lei, s-a stabilit de către expertiza contabilă că singurul furnizor de marfă în perioada decembrie - februarie este SC care facturează în devize, marfa fiind destinată exportului, astfel că suma respectivă nu este purtătoare de TVA.

Referitor la TVA colectată organul de control a reținut că pentru perioada 2004 – iunie 2005 reclamanta SC datorează suma de

În motivarea Deciziei nr. emisă de DGFP se retine că pentru factura fiscală nr. în valoare de ron, stornată cu factura fiscală, reclamanta datorează TVA, în cauză nefăcându-se dovada returnării mărfii facturate, iar în ceea

ce privește avansurile încasate de reclamantă a reținut neemiterea facturilor fiscale pentru acestea, precum și lipsa contractelor de împrumut pentru sumele înregistrate în contabilitate cu acest titlu.

În ceea ce privește primul aspect reținut de organul de control, instanța apreciază că acesta este nejustificat, din moment ce stornarea înregistrării contabile privind înregistrarea facturii fiscale nr. 7701/01/2017 a avut loc în aceeași lună, stornarea în roșu fiind o operațiune contabilă de anulare a înregistrărilor contabile. Prin urmare, atât timp cât factura fiscală a fost stornată prin emiterea unei noi facturi fiscale în roșu, aceasta a fost anulată și pe cale de consecință a fost anulat și TVA aferentă acesteia.

Referitor la sumele încasate cu titlu de avansuri, tribunalul constată că pentru acestea nu erau necesare emiterea de facturi fiscale, art.134 pct.5 c.fiscal reglementând distinct exigibilitatea anticipată TVA, în cazul avansurilor încasate și a facturilor emise înaintea livrării de produse sau prestațiilor de servicii.

Având în vedere prevederile susmenționate, instanța constată că reclamanta trebuia să evidențieze TVA aferent acestor avansuri la data încasării acestora.

Totuși, având în vedere concluziile raportului de expertiză contabilă din cuprinsul căruia rezultă că pentru o parte din avansurile încasate reclamanta a emis facturi fiscale în care a evidențiat TVA, apreciază că bugetul de stat a fost prejudiciat numai pentru quantumul avansurilor pentru care nu au fost emise facturi fiscale, iar pentru cele justificate prin emiterea de facturi fiscale la o dată ulterioară datorează penalități și dobânzi, calculate de la data încasării avansurilor până la data justificării lor.

Astfel, din raportul de expertiză contabilă, filele 25 – 27, rezultă justificarea avansurilor înregistrate de reclamantă, calculul TVA pe care reclamanta trebuia să o colecteze și să o vireze bugetului de stat.

Referitor la sumele înregistrate cu titlu de împrumut, expertiza contabilă, din analiza documentelor contabile puse la dispoziție de reclamantă, a concluzionat că aceste sume nu sunt putătoare de TVA în condițiile c.fiscal și că acestea au fost restituite, înregistrarea contabilă a acestora nefiind urmată de vreo livrare de mărfuri sau prestare de servicii, în condițiile art.126 alin.1 c.fiscal, chiar în lipsa unor contracte de împrumut încheiate în formă scrisă.

Mai mult, decât atât expertul a reținut în expertiza întocmită că aceste împrumuturi au fost restituite, acestea neputând fi asimilate avansurilor.

Referitor la impozitul pe profit, tribunalul constă că acesta a fost stabilit de organul de control prin suplimentarea veniturilor impozabile cu suma de 1.000.000 ron aferente facturii fiscale nr. 7701/01/2017 cu suma de 1.000.000 ron reprezentând c/val terenului aferent construcției Han Mihăilești, a considerării ca fiind nedeductibile cheltuielilor efectuate pentru amenajarea hanului respectiv, a cheltuielilor aferente livrărilor de marfă pe

bază de avize de expediție fără întocmirea facturilor fiscale în termenul prevăzut de lege și a cheltuielilor pentru obținerea de produse finite și semiprefabricate ca fiind mai mari decât veniturile realizate din vânzarea acestora.

Tribunalul constată că suma de [redacted] lei reprezentând venituri înregistrate prin emiterea facturii fiscale nr. [redacted] 2004, nu poate fi considerată ca fiind venit impozabil atât timp cât această factură a fost anulată prin stornare.

În ceea ce privește suma de [redacted] ron aferentă vânzării terenului în suprafață de [redacted] mp, tribunalul constată că acesta a fost vândut odată cu construcția [redacted], prețul vânzării fiind înregistrat integral în contabilitate.

Susținerea organului de control că pentru teren nu a fost emisă factură fiscală. În factura fiscală nr. [redacted] în valoare de [redacted] lei menționându-se numai han Mihăilești și anexe, nu poate fi reținută de instanță, atât timp cât din evidențele contabile ale reclamantei rezultă că în acest preț este inclus și prețul terenului. Mai mult decât atât din contractul de vânzare cumpărare autentificat sub nr. [redacted], rezultă clar că prețul terenului este inclus în valoare totală a imobilului, vânzându-se atât construcția propriu-zisă, cât și terenul.

În ceea ce privește cheltuielile efectuate pentru amenajarea clădirii, din conținutul raportului de expertiză rezultă că reclamanta a efectuat cheltuieli reprezentând materiale consumabile și tâmplărie aluminiu cu geam termopan, cheltuieli care nu pot fi supuse amortizării, atât timp cât construcția respectivă nu se mai regăsește în patrimoniul reclamantei, iar efectuarea acestora au determinat un plus de valoare imobilului respectiv, acestea fiind deductibile fiscal, în condițiile art.19 alin.1, art.21 alin.1 și art.24 alin.1 și 2 lit.a, b,c c.fiscal.

Referitor la impozitul pe profit în cuantum de [redacted] lei stabilit de organul de control fiscal, instanța constată că în perioada august – decembrie 2004 reclamanta a efectuat cheltuieli cu mărfurile în cuantum de [redacted] lei obținând venituri din vânzarea mărfurilor în cuantum de [redacted] lei.

Potrivit art. 19 din Legea nr.650/2002 este interzis oricărui comerciant să vîndă produse în pierdere, iar art.21 calin.1 c.fiscal stabilește că sunt deductibile fiscal cheltuielile efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile.

În cauza dedusă judecătii, reclamanta nu a făcut dovada scopului pentru care au fost efectuate cheltuielile respective, în contabilitate fiind înregistrate numai costurile materiei prime consumate, societatea neînregistrând venituri impozabile în această perioadă, astfel că impozitul pe profit suplimentar în cuantum de [redacted] lei, a fost legal stabilit.

În ceea ce privește valoarea mărfurilor livrate cu avize de expediție, din cuprinsul raportului de expertiză rezultă că unele mărfuri au fost returnate (aviz de expediție nr. [redacted] și

nr.2543605/29.06.2005), iar pentru celelealte au fost emise facturi fiscale dar cu depășirea termenului legal, astfel că având în vedere și dispozițiile art.34 și 35 din codul fiscal, pentru acestea reclamanta urmează a fi obligată la plata de penalități și dobânzi.

În ceea ce privește veniturile suplimentare calculate de organul de control, urmare neînregistrării costurilor de producție și înregistrării numai a producției obținute, expertiza a stabilit că în mod corect organul de control a stabilit valoarea acestora, pentru care societatea datorează impozit pe profit în cuantum de   lei

Referitor la suma de   lei , reprezentând impozit pe dividende suplimentar, organul de control a constatat că în cursul anului 2004 societatea a achitat asociatului său Ioannis Kassianos mai multe sume de bani cu titlu de restituire împrumut, care nu întotdeauna au fost la nivelul depunerilor efectuate de acesta.

În aceste condiții, având în vedere definiția dată de art.7 alin.1, pct 12 c.fiscal dividendului, organul de control a apreciat că suma de   lei plătită de societate asociatului susmenționat , reprezintă dividende, pentru care a calculat impozitul respectiv și accesoriile acestuia.

Din analiza contului 462.01, expertul contabil a stabilit că în nici o lună din anul 2004, nu există sold negativ al acestuia cont, astfel că organul de control în mod nejustificat a apreciat plățile efectuate de societate ca reprezentând dividende, în realitate ele având caracterul unor împrumuturi acordate societății pentru plata partenerilor de afaceri, care apoi au fost restituite asociatului respectiv.

Raportul de expertiză întocmit în cauză a stabilit că reclamanta datorează pentru anul 2004 TVA în cuantum de   ron pentru care au fost calculate dobânzi în cuantum de   ron și penalități în cuantum de   ron, impozit pe profit suplimentar în cuantum de   ron, dobânzi în cuantum de   ron și penalități în cuantum de   ron, iar pentru anul 2005 datorează TVA în cuantum de   ron pentru care au fost calculate dobânzi în sumă de   ron și penalități în cuantum de   ron și impozit pe profit suplimentar în sumă de   ron pentru care au fost calculate dobânzi în cuantum de   ron și penalități în cuantum de   ron.

În raport de cele arătate mai sus, tribunalul urmează să omologheze raportul de expertiză întocmit în cauză și să admită în parte acțiunea formulată de reclamanta SC

În consecință, având în vedere considerentele arătate mai sus, tribunalul va respinge excepția nulității raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 2   invocată de reclamanta SC Grădinari și va anula în parte Decizia nr.   a Birouului soluționare contestații din cadrul DGFP Giurgiu și raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr.   și pe cale de consecință și actele subsecvente, admitând în parte contestația formulată de reclamanta SC   împotriva acestora.

Va obliga reclamanta la plata către bugetul de stat a următoarelor sume :   ron TVA suplimentar,   ron dobânzi și   penalități aferente TVA,   ron impozit pe profit suplimentar,   ron dobânzi și   ron penalități aferente impozitului pe profit suplimentar și va exonera reclamanta de plata obligațiilor fiscale în cuantum de   ron.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepția nulității raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr.   la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Giurgiu.

Admite în parte acțiunea formulată de reclamanta SC   cu sediul în comuna   , județul   ! împotriva pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului   cu sediul în Giurgiu, șos. București, nr.12, județul   .

Omologhează raportul de expertiză contabilă.

Dispune anularea în parte a Deciziei nr.   emisă de DGFP Giurgiu și a raportului de inspecție fiscală înregistrat sub nr.   , în sensul admiterii în parte a contestației formulate de reclamanta SC   .

Obligă reclamanta la plata către bugetul de stat a următoarelor sume:

- ron reprezentând TVA suplimentar (   );
- ron reprezentând dobânzi (   );
- ron penalități (   );
- ron reprezentând impozit pe profit suplimentar (   );
- ron reprezintă dobânzi (   );
- ron reprezentând penalități impozit (   );

Exonerează reclamanta de plata obligațiilor în cuantum de

ron.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 15.06.2006.

Președinte.

Grefier.